NASZ PRZYJACIEL

Dodatek do „Drwęcy".

Rok VI. Nowemiasto, dnia 25 lutego 1933. Nr. 8

Na Niedzielę Zapustną.

EWANGELJA,

napisana u św. Łukasza rodz. XVIII. wiersz 31—43.

W on czas wziął z sobą Jezus dwunastu i rzekł im: Oto wstępujemy do Jeruzalem; a skończy się wszystko, co napisano jest przez Proroki o Synu człowieczym. Bo będzie wydan poganom i będzie naigrawan i ubiczowan i oplwan, a ubiczowawszy, zabiją go, a dnia trzeciego zmartwychwstanie. A oni z tego nic nie zrozumieli i było to słowo zakryte od nich i nie zrozumieli, co się mówiło. I stało się, gdy się przybliżał ku Jerychu, ślepy niektóry siedział wedle drogi, żebrząc. A usłyszawszy rzeszę przechodzącą, pytał, coby to było. I powiedzieli mu, iż Jezus Nazareński mimo idzie. I zawołał, mówiąc: Jezusie, Synu Dawidów, zmiłuj się nademną! A którzy szli wprzód, fukali nań, aby milczał. Lecz on tem więcej wołał: Synu Dawidów, zmiłuj się nademną! A Jezus, stanąwszy, rozkazał go przywieść do siebie. A gdy się przybliżył, pytał go, mówiąc: Co chcesz, abym ci uczynił? A on powiedział: Panie, abym przejrzał. A Jezus mu rzekł: Przejrzyj, wiara twoja ciebie uzdrowiła. I natychmiast przejrzał i szedł za nim, wielbiąc Boga. A lud wszystek, widząc, dawał chwałę Bogu.

U progu Wielkiego Postu.

Minął gwiazdkowy czas i już stanęliśmy u kresu przedpościa, stanęliśmy na progu Wielkiego Postu.

Prawda, jeszcze trwają zapustne dni, ale w Srodę Popielcową poważna zabrzmi już pieśń: „Jezu Chryste, Panie miły", a kapłan w świątyni posypie nasze czoło popiołem, szepcąc słowa bardzo poważne: „Memento homo" — „Pamiętaj, człowiecze, żeś proch i w proch się obrócisz".

Rok w rok przypomina Kościół katolicki swym wiernym, że człowiek walczyć musi z namiętnościami swemi, jeżeli nad ciałem zapanować ma duch, jeżeli w sercach naszych szatana zwyciężyć

ma Chrystus. Czas wielkiego postu jest napomnieniem głośnem dla wszystkich do pokuty.

Głęboka powaga cechuje życie kościelne w Wielkim Poście. Ustaje radosne Gloria w mszy św., nie rozbrzmiewa już wesołe Alleluja ani Ite Missa est, milczą organy, kiedy kapłan w fioletowym ornacie sprawuje Krzyżową Ofiarę Baranka Bożego. Wierni śpiewają Gorzkie Żale, a podczas Drogi Krzyżowej rozpamiętywają krwawą mękę Zbawiciela. Godzi się przeto w przededniu wielkiego postu wskazać, jakie są najodpowiedniejsze środki na czas wielkopostny dla naszego uświęcenia.

Jałmużna, post i modlitwa — to trzy główne środki pożyteczne, a skuteczne bardzo w walce z namiętnościami i słabostkami naszemi; modlitwa, post i jałmużna — to trzy, przez Kościół gorąco zalecane sposoby wniknięcia w ducha Wielkiego Postu.

Jeżeli w Popielcową Srodę skłonimy głowę swą przed Chrystusowym kapłanem i pozwolimy posypać swe czoło popiołem pokuty, wtedy sami dobrowolnie stajemy w szeregach pokutników publicznych. Wszak w pierwszych czasach chrześcijaństwa posypywano pokutników popiołem i wkładano na barki ich szaty pokutne.

Czterdziestodniowy post to wiosna roku kościelnego, z umierającego ziarna Bożego, z pokutującego chrześcijanina wyrość mają chrześcijanie czynni, chrześcijanie prawdziwi.

Czas Wielkiego Postu — to niegdyś czas przygotowania na przyjęcie chrztu św. W pierwszych bowiem wiekach chrześcijańskich, na początku Wielkiego Postu, wstępowali katechumeni w szeregi kompetentów, tj, tych, którzy na Wielkanoc przyjąć mieli chrzest święty. Odtąd więc katechumeni-kompetenci już prawie codzień brali udział w pierwszej części Ofiary Mszy św., w tak zwanej Mszy przygotowawczej czyli Mszy katechumenów i ta właśnie część Mszy św. była niejako bliższą nauką przygotowawczą na pierwszy i najważniejszy sakrament, sakrament chrztu św.

Jesteśmy ochrzceni, może 15, może 20, 30, 60 i więcej lat. W czasie Postu Wielkiego przez dobrą spowiedź wielkanocną odnówmy przymierze chrztu św.! Wzbudźmy u progu Wielkiego Postu gorące pragnienie, duchowo cierpieć i umrzeć z Panem Jezusem, i Nim razem zmartwychwstać do nowego życia.

Lourdes w czasie wojny światowej.

Biskup z Tarbes, Franciszek Schoepfer, w którego diecezji Lourdes się znajduje, ogłosił pod powyższym tytułem zbiór swych listów pasterskich, w których wykazuje, czem było to miejsce po całym świecie słynne od chwili wybuchu wojny aż do zawieszenia broni.

Zaraz z samego początku przybyły tu dwa pułki kawalerji, prosząc o poświęcenie swych sztandarów i szabel.

Niebawem potem 600 rannych umieszczono po szpitalach wzorowo urządzonych. Liczne hotele dają schronienie zbiegom z Belgji, Flandrji i Szampanji, których liczbie dorównywała ilość mieszkańców Lourdes. Dnia 25 marca 1919 r. przybywa w pielgrzymce 3.000 żołnierzy ze Stanów Zjednoczonych, a 11 lutego 1919 r. w 61 rocznicę zjawienia się N. Marji Panny w grocie massabielskiej wśród wspaniałego obchodu zdjęto krepy ze sztandarów alzackich i lotaryńskich, ofiarowanych tu dnia 6 października 1872. Marszałek Foch słuchał tu Mszy św. i przystąpił do Stołu Pańskiego 9 września 1919 r. Dn. 12 listopada przybywa pielgrzymka narodów sprzymierzonych, mając na czele 12 kardynałów i biskupów francuskich i angielskich i położyła fundamenta pod pomnik wdzięczności. W r. 1921 oglądało Lourdes 800.000 pątników, 301 lekarzy (w tem 105 z poza granic Francji pielęgnowało 7.000 chorych). W tymże roku odprawiono w grocie 45.000 Mszy św., a 703 tys. osób przystąpiło do Stołu Pańskiego. W następnym roku przybyło do Lourdes 4 kardynałów i 119 biskupów.

W r. 1922, w czasie najazdu bolszewickiego, wznoszono gorące modły za Polskę, która zarówno jak Irlandja, Belgja i Francja była ciągle w pamięci modlących się w grocie. Za to episkopat polski delegował dwóch ze swego grona, tj. Arcybiskupa lwowskiego i ks. Biskupa krakowskiego do odprawienia pielgrzymki dziękczynnej do Lourdes.

Miejscowość ta, choć położona w Pirenejach, może do siebie zastosować słowa Ludwika XIV, że dla jej sławy i dla pielgrzymów, co doń napływają, niema Pirenejów.

Pierwszy biskup-tubylec w Indochinach.

W tych dniach mianował Papież Pius XI ks. Jana Chrzciciela Tonga, proboszcza w Saigon (w Indochinach), biskupem-koadjutorem diecezji Phat-Diem. Jest on pierwszym tubylczym biskupem w Indochinach.

Tamtejsze placówki misyjne należą do najsilniejszych organizacyjnie w całej Azji, a kler tubylczy jest 3 razy liczniejszy od misjonarzy obcego pochodzenia, pracujących na tym terenie. To też nie dziw, że ogólnem życzeniem oddawna było, by Ojciec św. mianował biskupa z tubylczego duchowieństwa.

Wybór padł na ks. Tonga, znanego jako świetnego kaznodzieję, cieszącego się ogromnem powodzeniem, uznaniem i powszechną sympatją wśród ludności annamickiej.

Wikarjat apostolski, który przypadł ks. biskupowi Tongowi, liczy 150.000 wiernych.

Zaznaczyć należy, że dzięki Papieżowi Piusowi XI mamy obecnie blisko 50 biskupów-tubylców w krajach misyjnych, — najwięcej (bo 19) w Chinach.

Papieskie dzieło rozkrzewiania wiary w cyfrach.

Stosownie do danych statystycznych, Papieskie Dzieło Rozkrzewiania wiary otrzymało ze wszystkich krajów za r. 1931-32 50 miljonów 273.324 lirów (ok. 25 milj. zł) wpływów, podczas gdy za r. 1929-30 otrzymało przeszło 66 miljonów. Powodem zmniejszenia się dochodów na rzecz propagandy wiary jest, rzecz oczywista, kryzys ekonomiczny, jaki dotknął bez wyjątku wszystkie niemal kraje.

Powyższa suma (za rok 1931|32) składa się z następujących pozycyj wpłat poszczególnych państw:

Stany Zj. A. Półn. . . .	17,716,643	lirów
Francja	7.015.000	"
Włochy	5,102.493	"
Niemcy	4,612.047	"
Belgja	3,313.750	"
Holandja	2,404.253	"
Kanada	1,783.280	"
Polska	1,454.901	"
Irlandja	1,467.583	"

Z powyższych sum przeszło 46 miljonów lirów zostało oddane na rzecz 616 placówek misyjnych, rozsianych po całym świecie, reszta zaś przeznaczona na specjalne zapomogi i subwencje.

Nowa błogosławiona Francji Katarzyna Labouret.

W dniu 13 bm. w pałacach watykańskich w obecności Ojca św., kardynała Verdier, dworu papieskiego, przedstawicieli OO. Lazarystów, kolonji francuskiej w Rzymie i wielkiej liczby Sióstr Miłosierdzia św. Wincentego a Paulo, odbyło się czytanie dekretu t. zw. „Tuto" w sprawie postanowienia beatyfikacji Czcigodnej sługi bożej Katarzyny Labouret, szarytki.

Adres hołdowniczy odczytał prokurator jeneralny OO. Lazarystów O. Dolce, któremu Ojciec św. odpowiedział bardzo serdecznie, podkreślając wielkie zasługi szarytek w pracy dla biednej opuszczonej ludzkości.

Swięto ogłoszenia nowej błogosławionej będzie mieć miejsce w czasie Anno Santo.

Dar Piusa XI dla króla egipskiego.

Król egipski Fuad przyjął onegdaj na specjalnej audjencji delegata papieskiego Msgr. Valeri'ego. W czasie audjencji, która miała przebieg bardzo serdeczny, wręczył Msgr. Valeri królowi Fuadowi w imieniu Ojca św. egzemplarz wspaniałej edycji bibljoteki watykańskiej pt. „Ptolomeusz w Egipcie". Podarek papieski miał być odpowiedzią na dar dla bibljoteki watykańskiej w postaci kilku tomów „Monumenta cartographica Africae et Aegypli", których autorem jest brat Fuada, książę Jusuf Kemal.